

I. N. I.

Ugetur oppositionibus eruditae scientia haud aliter ac allisionibus crebris ferrum expolitur. Inde quæ a sapientibus, ceu indagatoribus veri, hac enim illi prærogativa secundum *Ciceronem* cæteros mortales superant, in medium proponuntur ut receptæ adversantia sententiæ, non protinus aut exhibilanda sunt, aut cum stomacho examinanda; Et tanto magis ad placidæ cynosuram charitatis dirigendus sermo est, quanto aut obscurior est ratio veritatis, aut a periculo lædendæ pietatis opinio adversa esse remotior videtur; Ita contemnenda quasi, ut *Licentius* loquitur apud *Augustinum*, victoria est, dum in comparatione recti verique inveniendi profectus instituumus. Tales mihi animum versant cogitationes pauca quædam de *sanguine Christianorum escario* commentanti, quem cum clarissimi eruditorum Nonnulli nec medice nec theologice escarium velint habere, utpote & valetudini adversum & christianorum moribus indignum, inde oppositionibus eruditae altius demergitur cura investigandæ veritatis, eo alienior ab admorsu inclytorum nominum, quo illustriori vi radios suos vibraturam veritatem, discussa objectæ nube sententiæ, animadvertit. Et quid a pietate remotum est æque ac laceratio famæ commendatissimorum & de Republica optime meritorum? quid contra magis conforme pietati, quam de re controversa placide citra injuriam opponentium edisserere? Rei quam molior occasio suppeditata mihi fuit e lectione disquisitionis medicæ celeberrimi Medicorum *Bartholini*, quem haud immerito pro fausto sydere & eruditorum orbis & medicorum cælum vel post pia fata veneratur, cui nec

lib. I. contra Acad.